

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník I.

PROSINEC 2007

č.12

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

ČEKÁME NA JEDNOHO

Čekáme na Jednoho, který nám zcela rozumí,
který má čas pro každého z nás a vždy jde s námi.
Který ví, proč se smějeme, proč jsme smutní;
který ví, kolik otázek a potřeb má dítě.
Čekáme na jednoho, kterého slíbil Bůh!
Čekáme ve vesnicích, čekáme v městech na Něho, přítele dětí chudých ve světě,
který osvětluje svým světlem temné noci.
Vyslyšíš naše volání?
Jsme přece všichni tvoji!
Přijď do našeho středu, chceme být vděční.
Spasiteli všech lidí, přicházíš i pro mne!
Boží Synu, Příteli, Vykupiteli, velmi na tebe čekáme.

***

APOŠTOLÁT MODLITBY

Úmysl všeobecný: Aby se lidská společnost pečlivě starala o postižené AIDS, zvláště o děti a ženy, a církev jim pomohla k prožití toho, že je Bůh miluje.

Úmysl misijní: Aby vtělení Božího Syna, slavené o Vánocích, pomohlo národům Asie k poznání Ježíše Krista jako jediného Spasitele světa.

Úmysl národní: Aby ti, kteří po dlouhé době zavítají do kostelů, našli bratrské přijetí.

Úmysl farní: Abychom svátky Kristova narození oslavili v našich rodinách v duchu pravé křesťanské zbožnosti.

***

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Ježíš přišel na tento svět s jediným posláním: Přišel, aby nám předal radostnou zvěst, že nás Bůh miluje, že Bůh je Láska. Miluje tebe, miluje mne a chce, abychom se milovali navzájem tak, jak on miluje každého z nás. Milujme ho! Jak ho miloval Otec? Tím, že nám jej dal. Jak miloval Ježíš tebe a mne? Tím, že vydal svůj život – za tebe, za mne. Zemřel na kříži, protože nás miloval a chce, abychom se milovali tak, jak on miloval nás. Díváme-li se na jesle, vidíme, jak nás miluje něžnou láskou – tebe a mne, tvou rodinu, každou rodinu. Bůh nás miluje něžnou láskou... To je vše, co nás přišel Ježíš naučit: Něžnou láskou Boží. „Povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj!“ (Iz 43,1)

(Matka Tereza)

***

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci listopadu 2007 přijali:

Adélu Janků - Újezd

***

V listopadu 2007

odešli na věčnost a byli pohřbeni:

10. listopadu:

Marie Stolaříková - 83 let
Dolní Lhota 99

17. listopadu:

František Hubáček - 82 let
Slopné 120

17. listopadu:

Stanislav Lukáš - 56 let
Vysoké Pole 138

24. listopadu:

Marie Pavelková - 83 let
Újezd 56

28. listopadu:

František Petráš - 67 let
Dolní Lhota 99

30. listopadu:

Jiřina Václavíková - 87 let
Sehradice 133

30. listopadu:
Aloisie Pavelková - 87 let
Drnovice 58

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

***

ROK BIBLE

PASTÝŘSKÝ LIST PRO PRVNÍ NEDĚLI ADVENTNÍ

Drazí bratři a sestry,
začínáme dnes nový církevní a pastorační rok. Zvláštní pozornost v něm chceme věnovat Písmu svatému. Pracovníci arcibiskupství připravili různé nabídky a pomůcky, které nám budou pomáhat: od programů pro biblické hodiny až po různé biblické soutěže, přednášky, výstavy, divadla, či možnost účastnit se diecézní pouti do Svaté země. Bude záležet na vašem zájmu a schopnosti organizovat. Jsem rád, že v minulém roce už některé farní rady udělaly v této oblasti své zkušenosti. Naším cílem však není jen poznání Bible, ale něco daleko většího, vlastně to, proč tu Bible je.

Jde o Boží slovo. Sám Bůh k nám mluví, protože má o nás výsostný zájem, má nás rád. Dává se nám nejen poznat, ale ve svém slově nám dává i sebe samého. Abychom dobře rozuměli Božímu slovu, musíme se jistě zabývat historickými okolnostmi, způsobem biblického vyjadřování atd., ale to všechno je jen pomůcka, příprava na přijetí toho, co nám Bůh říká, co daruje.

Největším darem je samotné Slovo, v němž se Bůh vyslovil do dějin. Svatý Jan od Kříže říká: *Tím, že nám dal Bůh svého Syna, řekl nám všechno.* Jakou touhu by to v nás mělo probudit! Dnes začínáme přípravu na Vánoce, oslavu vtělení. Tak slavně o svátcích zazní: *Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.* Přišlo skrze Marii, kterou si Bůh vybral. Oslovil ji skrze anděla, a když ona přes svůj údiv a neschopnost pochopit v té chvíli celé tajemství, které ji přesahovalo, řekla své ANO, *ať se mi stane podle tvého slova,* stala se Matkou vtěleného Slova.

Kdo je můj bratr, má sestra, má matka? ptá se Ježíš. *Ten, kdo zachovává Boží slovo.* Tady nejde jen o obyčejnou poslušnost. Když přijmeme Boží slovo a necháme je vtělit do našich skutků, pak sám Bůh vstupuje do našeho života a zbožšťuje nás samotné. Mohli bychom vůbec dělat v životě něco moudřejšího, než přijímat Boží slovo? Můžeme dělat něco významnějšího?

Někdy si připadám při setkání s Božím slovem jako ten člověk, který se prý při vtipu směje třikrát. Poprvé, když ho slyší, podruhé, když ho vypráví dál, a potřetí, když ho pochopí. Když čtu Boží slovo v mateřském jazyku, a dokonce si pročtu různé komentáře, myslím si, že mu rozumím. Když je vysvětluji druhým, tak si taky myslím, že mu rozumím, ale teprve když Boží slovo opravdu žiju a zakouším, jak je pravdivé a jak skutečně působí to, co říká, žasnu.

Svatý Augustin říká: *Ten, kdo vlažně přijímá slovo Boží, nemá menší vinu než ten, kdo z nepozornosti upustí tělo Kristovo na zem.* Naše pozornost jistě probudí vědomí, že v Božím slově přichází sám Bůh.

Svatý Benedikt ve své *Řeholi*, když učí mnichy duchovnímu umění, začíná ztišením, které je nutné, abychom mohli slyšet. Příkaz „*Slyš Izraeli*“ je začátkem největšího přikázání lásky. Umět slyšet, co mi říká Bůh, je už duchovní umění, ale slyšené přijmout a uvést ve skutek, to znamená poslechnout.

Když jsem kdysi učival náboženství, snažil jsem se o dvě věci: Abychom nebyli jen vnějšími pozorovateli biblických příběhů, ale sami do nich vstupovali a vtaženi do děje sami prožívali setkání s jednajícím Bohem. Abychom Boží slovo slyšeli i poslouchali tak, že se vtělí do našich postojů a skutků. Na určitou dobu jsme si vybrali vhodný citát z Písma, který jsme si vysvětlili, a dali si za úlohu řídit se podle toho celý týden s tím, že příště si budeme vyprávět zkušenosti. Zpočátku byly problémy s tím, aby si děti vzpomněly na danou větu. Když jsem však k vysvětlení přidal praktický příklad zkušenosti jiných dětí, začalo se dařit.

Kdysi jsme si vzali Ježíšovu větu: *Co jste udělali jednomu z nejmenších, mně jste udělali.* K tomu jsem vyprávěl o dítěti, které při domácí oslavě, když se dělil dort, sáhlo po největším dílku, ale pak si vzpomnělo na Ježíšovu větu a svůj talíř předalo mladšímu sourozenci, aby měl Ježíš radost. V další hodině se mi přihlásilo děvče, které vyprávělo, že maminka přinesla domů banány. Ona sáhla po tom největším, ale hned si vzpomněla na to dítě s dortem, a svůj banán dala mladší sestře. Bylo vidět, jakou měla radost, že si vzpomněla a že taky dokázala udělat radost Pánu Ježíši, že pocítila, jak je nám Ježíš blízko. Ona si nevzpomněla sice na citát z Písma, ale na konkrétní příklad. Já si tehdy uvědomil, jak důležité je ilustrovat vyprávění obrazem konkrétní zkušenosti, která je jim blízká, jak pravdivé je ono staré: *Slova znějí, příklady táhnou.* Zároveň jsem poznal, jak taková katecheze obdarovává i mě samotného, protože když chci, aby děti vyprávěly zkušenosti s uváděním Božího slova do života, samozřejmě se ptají, jestli mám čerstvé zkušenosti i já.

Začínáme adventní přípravu na slavnost Vtělení Božího slova, na narození Božího Syna. Aby se vánoční *Slovo stalo tělem* a letos nás naplnilo větší radostí, začněme s vtělováním Božího slova do našich skutků a v rodině či společenství o tom vyprávějme. Budeme-li pokračovat po celý rok, uděláme důležitý krok duchovního života.

Ke společné snaze všem ze srdce žehná

arcibiskup Jan

***

LIST BISKUPŮ K HOMILETICKÉMU PROJEKTU „UČÍCÍ SE CÍRKEV“

Bratři a sestry v Kristu, milé Boží děti!

Svatý otec Benedikt XVI. ve své nedávné výzvě upozornil na význam homilie při bohoslužbě. Homilie a kázání mají úzce spojit hlásané Boží slovo jak s bohoslužbou, tak s životem farnosti i jednotlivců, aby se jim stalo povzbuzením a oporou v životě. Ježíš dal učedníkům příkaz, z kterého přímo vyplývá, že jejich posláním je hlásat, zvěstovat a učit.

Již několik let jsme si při jednáních biskupské konference kladli otázku, jak přispět k tomu, aby se překonala větší či menší neznalost křesťanské nauky. Z této snahy se postupně rodil projekt zvaný UČÍCÍ SE CÍRKEV. Při každé nedělní mši svaté se nabízí vzácná příležitost, jak po doznění Božího slova pravidelně nabídnout našim věřícím homilii, aby obsahovala ucelenou katechezi na důležité téma víry, které z úryvku přímo vyplývá. V průběhu liturgického roku a tříletého cyklu lekcionáře se tak seznámíme postupně se všemi pravdami víry, jak je předkládá Katechismus katolické církve.

Je nyní před námi dlouhá cesta, jak probudit, oživit a obohatit svou víru. Věta apoštola Pavla: „Vím, komu jsem uvěřil!“ zavazuje i nás, abychom přijali Kristovo učení a pravdy víry v celistvém a plném poznání. Věříme, že touto cestou nám Duch Svätý pomůže v růstu naší víry a lásky, bez níž by i naše snaha o evangelizaci stála jen na chabých základech.

Tento krok vyžaduje ochotu a odhodlanost nás všech. Klade nároky jak na kazatele, aby se v přípravě homilií rádi a cílevědomě podřídili této službě Slovu, tak i na věřící, aby při kázání zaujali postoj pozorného naslouchání. Budeme se snažit uvědomit si a zapamatovat všechny podstatné pravdy naší víry, abychom je mohli uvádět do vlastního života a obhájit ve světě plném duchovního tápání a dezorientace.

V den slavnosti hlavního patrona naší země svatého Václava jsme slyšeli biblickou výzvu: „Počátkem moudrosti je zcela upřímná snaha poučit se, chtít se poučit je láska k ní...” (Mdr 6,17) Tato slova nadčasově platí i pro nás: Poznáním Boha poroste i naše láska k Němu, a také přesvědčivá síla našeho svědectví, které o Něm chceme vydávat.

Prosíme Boha za to, aby projekt Učící se Církev byl přijat kněžími, jáhny i všemi věřícími. Jde o naše společné a závazné poslání k Boží slávě a prospěchu Církve.

Vaši čeští a moravští biskupové

***

P O K O J   A   D O B R O

VII. Rodina, vzdělávací systém a veřejná media

51. Společnost má vytvářet podmínky pro stabilitu rodiny

Jak na tento požadavek reaguje „Katechismus katolické církve“(KKC), který je knihou obsahující výklad základních křesťanských pravd, který je přesným a jistým souhrnem křesťanského učení?

KKC č. 2207. Rodina je základní buňkou společnosti. Je to přirozená společnost, v níž jsou muži i ženy povoláni k tomu, aby se sobě navzájem dávali v lásce a v daru života. Autorita, stálost a prožívání vztahů v lůně rodiny tvoří základy svobody, bezpečnosti a bratrství v rámci společnosti. Rodina je společenství, v němž se lze už od mládí naučit mravním hodnotám, začít uctívat Boha a správně užívat svobody. Rodinný život je uváděním do života společnosti.

KKC č. 2209. Rodina musí být podporována a chráněna náležitými sociálními opatřeními. Kde rodiny nejsou sto plnit úkoly, mají jiné společenské útvary povinnost jim pomáhat a podporovat rodinné zřízení. Podle zásady subsidiarity se širší společenství mají vystríhat toho, aby si neprávem přivlastňovala přednostní práva rodiny nebo aby se vměšovala do jejího života.

KKC 2210. Důležitost rodiny pro život a blahobyt společnosti ukládá společnosti zvláštní odpovědnosti při podporování a upevňování manželství a rodiny. „Všichni, kdo mají vliv na společnost a společenské skupiny, musí účinně přispívat k povznesení manželství a rodiny. Znat jejich pravou povahu, hájit ji a podporovat, chránit veřejnou mravnost a příznivě ovlivňovat h m o t n o u úroveň rodin.

S jakým naplňováním těchto pravd a s jakou odezvou na toto se setkává dnešní společnost? P. J. Buchanan ve své knize Smrt západu konstatuje: Počet obyvatel Evropy již začal klesat. Protože méně dětí nastupuje do práce a počet dříve narozených a pokročilejšího věku prudce roste, Evropa musí zvyšovat daně a věk odchodu do důchodu a seškrtávat výhody pro dříve narozené - nebo dovážet nové pracující. Evropa se pokouší o obojí. S tím, jak jsou Evropané nuceni pracovat déle za méně a podporovat nečinné pokročilejšího věku, se zvyšuje napětí mezi generacemi. A s tím, jak ve velkém počtu přicházejí Arabové a Afričané, narůstají i sociální napětí. Rasové bouře v průmyslovém městě Oldham v Lancashire a v Leedsu, Burnley a Bradfordu, boje mezi Španěly a Marokánci v El Ejido, krvavé bitvy mezi francouzskou a alžírskou mládeží v Paříži a útoky skinheadů na přistěhovalce a Turky v Německu jsou předzvěstmi „dlouhým horkých let“, která přicházejí do Evropy. Bude - li však Evropa zavrhnout přistěhovalce a nebudou - li evropské ženy chtít mít děti, kontinent bude brzy zírat do tváře starobě. I Amerika čelí stejným problémům.

PaD 51. Rodina a hospodářský systém se vzájemně doplňují a podmiňují. Svět práce a podnikání není příliš nakloněn rodinnému životu. Měl by se více přizpůsobit jeho potřebám. Skutečné sladění zaměstnání s prací v rodině předpokládá, že obě činnosti budou z hlediska společenského spravedlivě oceňovány a že nebude jedna nebo druhá vnímána jako podřadnější. Činnost v rodině by měla být uznána i společensky a toto uznání by se mělo projevit i v jejím f i n a n č n í m ocenění. Z hospodářského hlediska by nemělo být zaměstnání upřednostňováno před rodinným životem. Rodiče, kteří se věnují více dětem a pracují proto např. jen na částečný úvazek, nesmějí být v systému sociálních jistot diskriminováni (zejména s ohledem na zabezpečení ve stáří). Mají jim také být vylepšovány šance pro nové začlenění do pracovního poměru. Výše příspěvků na děti i příspěvků na výchovu musí být stanoveny tak, aby se děti nemohly stát jednou z

hlavních příčin chudoby. Vždyť pro systém sociální výchovy se ukazuje být jako optimální počet čtyř až pěti dětí v rodině. Zatím jsou u nás rodiny s více dětmi tou sociálně nejpostiženější skupinou obyvatel. Pro mladé rodiny, ale i pro starší a sociálně slabší skupiny obyvatelstva má zvláštní význam otázka bydlení. Její současné nástroje pro zajišťování nového přiměřeného bydlení jsou nedostatečné a často není v sociální politice dost citu a dobré vůle k řešení, jež přesahují tržní kalkulace. Skutečnost, že každý sociální systém je zneužitelný, by neměla být důvodem k rezignaci na snahy pro vytváření společenských podmínek stability rodiny.

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU „POKOJ A DOBRO“

IV. Vedoucím osobnostem - a vůbec všem - v podnikání a finančnictví s apelem na rozum
(pokračování)

12. Ideologie tržního fundamentalismu se objevuje dosud - a dál škodí

Jakékoli bezvýhradné, extrémní zastávání nějaké doktriny, soustavy, zásad či teoretického učení, což souhrnně označujeme jako fundamentalismus, v našem případě tržní fundamentalismus, se neukazuje jako přínosné pro společnost. Může totiž vyústit v konzumismus, životní styl ve vyspělých společnostech, který je charakteristický nadměrnou spotřebou materiálních produktů. A společnost ovládaná konzumismem vytěšňuje ze svého života skutečné hodnoty i otázky po smyslu bytí. Připočteme - li k tomu obrovskou propast mezi světem bohatství a chudoby, nemůžeme se divit, že to je a bude ideálním prostředím pro vznik nejrůznějších levicových a pravicových extremistů i celosvětového terorismu, pro něž svoboda a spravedlnost jsou jen prázdné pojmy. Lidská důstojnost, blahobyt a mír by však neměly být výsadou menšiny, protože jsou určeny všem.

Demokracie bez hodnot (konzumismus, „svoboda“ bez pravdy) může vést k ještě daleko větší utopii než byly ty, které jsme už zažili. Jenom demokracie pevně zakotvená v hodnotách může splnit své cíle a dosahovat výhod, jež hlásá. Demokracie však musí brát zřetel na principy, které mají absolutní hodnotu samy o sobě, protože slouží důstojnosti člověka a skutečnému pokroku lidstva.

Jan Pavel II. v encyklice *Centesimus annus* tvrdí, že „jak dokazuje historie demokracie bez hodnot se snadno mění v otevřenou nebo skrytou totalitu“ (CA 46). O pravdivosti tohoto výroku se přesvědčila Argentina, kdysi nejbohatší země jihoamerického kontinentu, když v roce 2002 musela vyhlásit státní bankrot. Argentinský biskup Carmelo Giaquinta, předseda komise pro sociální otázky argentinské biskupské konference, tvrdí, že hospodářský rozvrat je vyústěním morální krize argentinské společnosti. Její projevy popisuje arcibiskup takto: slábnoucí vědomí odpovědnosti na všech úrovních, spoléhání na státní moc, rostoucí korupce, zneužívání moci, ignorování demokratických hodnot, ztráta kontaktů politiků s občany.

Nejsou nám tyto projevy morální krize až příliš povědomé? Úroveň korupce v ČR byla ohodnocena padesátým místem! Stačí připomenout starostu, kterého natočila skrytá kamera, když přijímal úplatek, nebo jiného starostu, který bez vědomí zastupitelstva poskytoval milionové půjčky soukromým osobám atd. atd. Stačilo půl století a po dvou totalitních diktaturách ztratila Evropa své křesťanské kořeny. Z křesťanských zemí se staly země novopohanské, v nichž se uplatňuje kult hrubé síly, egoismu, požitkářství, korupce, násilí, sexu, vandalství jako důsledek ztráty víry v Boha a zboření všech mravních zábran. Výsledkem je prosazování životního stylu založeného na násilí a mravních zvrácenostech a v důsledku toho stále větší ohrožení člověka a společnosti. Potrat je antikoncepční prostředek, homosexualita je lidské právo, rozvod je samozřejmost, nevěra zpestření života. Nejvyšším příkázáním je tolerance, to znamená přitakání všemu, co vyznává tato doba.

Nemůžeme se divit, že Charta lidských práv přijatá na jednání Evropské unie v prosinci 2000 v Nice postrádá transcendentní základ a není v ní dostatečně zdůvodněn ohled na mravní závazky, povinnosti a zodpovědnosti vůči příštím generacím ani vůči přírodě. Dá se všem těmto extremismům nějak zabránit? Existuje z této situace nějaké východisko? Ano, existuje, je to východisko křesťanské, které uznává lidskou důstojnost za nejvyšší

hodnotu, zatímco levicové i pravicové extremismy po ní bezohledně šlapou (DIXXI, 1-2, 2005)

Ž/12. Někteří diskutující pochybovali o termínu „tržní fundamentalismus“ a o tvrzení, že trh se stal pro mnohé náhradním náboženstvím, pro jiné spíše vrcholnou hodnotou než nástrojem. List takto označil duchovní kořeny strategických chyb naší transformace. Jedním z cílů dokumentu bylo připomenout, že smyslem hospodářského systému je sloužit lidskému rozvoji, jak jednotlivcům, tak rodinám, tak i společnému dobru. List obsahuje vymezení pojmu „společného dobra“: jako soubor společenských podmínek, které umožňují každému člověku uplatnění a rozvoj jeho schopností; vnitřní i vnější bezpečnost země; respekt k lidským občanským právům; občanskou spolupráci, zaměřenou na prosperitu celé společnosti; rozumnou sociální síť; vyváženost decentralizace odpovědnosti a moci společenské solidarity (čl. 18a a 33 dok.). Základní shoda o náplni pojmu společenského dobra je součástí obecného konsensu, který je známkou vyspělé demokratické společnosti: Naopak opakované útoky proti samotnému pojmu společného dobra svědčí o pokračujícím tržním fundamentalismu v hlavách některých radikálních liberálů až pravicových anarchistů. Ideový a koncepční extremismus tohoto typu je společensky nebezpečný a zahrnuje odmítání daní jako krádeže, tím spíše daní progresivního typu, zpochybňování legitimacy a funkcí státu - vlády vůbec atd.

/VI. Měřínský/

***

26. Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Roberta Bartoše, faráře v Újezdě v letech 1921 - 1930

Druhá polovina dvacátých let, kterou zaznamenává v kronice P. Bartoš, přináší zlepšení ve vztahu mezi naší církví a státem. Koncem roku 1927 dochází k urovnání a sjednání zásadní dohody o nejdůležitějších otázkách církevněpolitických (modus vivendi), takže začátkem roku 1928 byly diplomatické styky ČSR s Vatikánem zase úplně obnoveny. Modus vivendi jednak upravil jmenování československých biskupů v duchu církevního práva (biskupy jmenuje Svatá Stolica, ale vláda může jejího kandidáta z vážných politických důvodů odmítnout), jednak stanovil způsob a zásady nového rozhraničení československých diecézí, jehož potřeba vyplynula ze změněných politických poměrů. Podle modu vivendi měly se hranice všech československých diecézí krýt s hranicemi státními, což bylo důležité zejména pro Slovensko, jež se tak vymanilo z církevní pravomoci biskupů maďarských. Zvláštní článek modu vivendi stanovil, že řády a kongregace, jejichž domy jsou v ČSR, nebudou podléhat představeným v zahraničí. Tato zásada byla provedena celkem bez neshod, kdežto nové rozhraničení diecézí si vyžádalo ještě další dobu. Oslavy svatováclavského milénia r. 1929 projevíly navenek úplnou změnu v poměru církve a státu. Vláda převzala protektorát slavností a umožnila jejich celostátní ráz. Oslav se účastnil i prezident, který pronesl významný projev. Navíc je více než zajímavé, aby modus vivendi - tato dohoda, čítající pouze 6 článků v oficiálním francouzském textu vstoupila v platnost a postačila k tomu pouze výměna reverzálních - oboustranných nót (Česká republika nemá dodnes, jako jeden z mála evropských států, obdobnou smlouvu).

Tím, že ČSR sjednala se Svatým Stolicem smlouvu ještě před uzavřením lateránských dohod, v jejichž rámci byl ustanoven vatikánský stát, se republika zařadila mezi země, uznávající papežovu suverenitu i v období let 1870 - 1929. To byl zajisté „bod pro Vatikán“, ČSR však ani v nejmenším nepoškodil. Hlubšího významu nabývá vyjádření E. Beneše v závěru nóty potvrzující smlouvu ze strany ČSR, totiž jeho ujištění o snaze Československé republiky „zajistit všem svým občanům svobodný vývoj a respektování jejich víry, jejich citů a zájmů náboženských“. Na něco takového u nás mohli věřící katolíci (i nekatolíci) v letech 1939 - 1989 většinu doby pouze vzpomínat.

Pro katolickou církev ve zmíněném časovém úseku došlo k velmi významnému a pro ni pozitivnímu vývoji uvnitř republiky. Šlo o dohodu mezi agrární a lidovou stranou, jejímž cílem bylo prosadit uzákonění cel na dovoz zemědělských výrobků, o něž usilovala první z nich, a zároveň také tak zvané kongruy, to znamená platů duchovních ze státních

prostředků, které zase prosazovaly katolické strany, vedle lidovců též němečtí křesťanští sociálové a Hlinkova lidová strana. O oba zákony se rozpoutal v parlamentě velký zápas, doprovázený obstrukčními scénami, na nichž se v případě kongruy spojeným úsilím podílely zejména 3 strany: komunistická, čs. národně socialistická a německá národně socialistická (tj. hitlerovci). Ale oba byly nakonec odhlasovány, kongrua 25.6.1926.

Kongruovým paragrafem byly stanoveny základní kněžské platy a jejich výše byla zajišťována a doplňována ze státních prostředků. Průměrná výše této tzv. kongruy na jednoho duchovního činila téměř 19 000 Kč ročně. Vedle toho převzal stát náklady na vzdělání duchovních, především financování bohosloveckých fakult. Z po-litického hlediska mělo prosazení kongruy i ten význam, že znamenalo „další těžkou ránu odluky církve od státu“; tento moment nemohl být plně vyvážen tím, že stát financováním církví získal nad ní určitý dohled.

Roku 1926, a to 15. dubna zemřel v Olomouci světitel biskup Dr. Karel Wisnar, který také v děkanství Klobuckém v září 1920 sv. biřmování udílel a v Újezdě 15. září. Byl po mnoho let představeným kněžského semináře v Olomouci, pak se stal kanovníkem, po 12 let byl generálním vikářem a od kardinála Bauera na biskupa posvěcen. Pohřeb konal se 19. dubna 1926 za účasti několika set kněží. Pocházel z Příbora, z chudé rodiny, narodil se 25. října 1852, na kněze byl vysvěcen 19. března 1875, kanovníkem se stal r. 1901, na biskupa posvěcen 18. prosince 1904, kapitulním děkanem stal se 1921. Rád se zúčastňoval církevních slavností, byl horlivým kazatelem. Jako profesor na bohoslovecké fakultě přednášel dogmatiku a vychoval celé generace kněžské. Budiž jemu vděčná paměť.

Roku 1927, v létě, byla na faře na návrh kostelního výboru rozhraněna světnice v poschodí zvaná sál pro obydlí kaplana.

R. 1927 na podzim opraveny varhany, mnoho píšťal pořízeno nových - všechny velké píšťaly na předu varhan jsou nové, neboť scházely, ježto byly za války zrekvírovány a mimo těchto velkých ještě mnoho jiných. Opravu vykonala firma Strnisko z Uh. Hradiště. Oprava stála 5 000 Kč.

Rok 1927 byl úrodný na zemědělství, ale obilí málo sypalo. Zavedeny byly lístky na mletí. Roku 1927 současně když na faře konány práce stavitelské - také natírání okna, v zahradě dány obě okna nové - velké železné a malé.

Statistika za rok 1925 - 1927 :

viz tabulka str. 10.

Roku 1927 konaly se v naší republice potřeby volby do obecního zastupitelstva a sice v říjnu. V naší farnosti volilo se pouze v Újezdě a ve Slopném. Volební výsledky jsou tyto:

V Újezdě byly tři kandidátní listiny:

- 1) strana rolníků a domkařů
- 2) strana republikánská zemědělského a maloroľnického lidu
- 3) strana občanská (lidová)

Z platných 442 hlasů obdržela:

strana rolníků a domkařů 89 hlasů - 4 mandáty
strana republikánská 77 hlasů - 3 mandáty
strana občanská - lidová 276 hlasů - 11 mandátů

Ve Slopném:

strana lidová obdržela 147 hlasů - 8 mandátů
strana republikánská 68 hlasů - 3 mandáty
strana nár. socialistů 16 hlasů - 1 mandát

Statistika za rok 1925 - 1926 - 1927:

Obec	Rok 1925						Rok 1926						Rok 1927								
	Narození			Zemřeli			O.	Narození			Zemřeli			O.	Narození			Zemřeli			O.
	M	Ž	C	M	Ž	C		M	Ž	C	M	Ž	C		M	Ž	C	M	Ž	C	
ÚJEZD	13	11	24	7	12	19	6	19	15	34	10	9	19	3	12	25	37	12	15	27	8
VYS. POLE	18	15	33	12	10	22	4	12	14	26	5	8	13	3	15	16	31	4	8	12	3
DRNOVICE	13	6	19	2	3	5	5	8	5	13	10	2	12	10	10	14	24	3	5	8	2
LOUČKA	3	9	12	6	4	10	2	10	5	15	1	1	2	8	7	2	9	4	6	10	4
SLOPNÉ	11	12	23	2	5	7	9	8	7	15	5	4	9	3	6	8	14	3	-	3	11
Úhmem	58	53	111	29	34	63	26	57	46	103	31	24	55	27	50	65	115	26	34	60	28
	111			63			26	103		55			27	115			60			28	

M - pohlaví mužské Ž - pohlaví ženské C - celkem O - oddávky

Vladimír Měřinský

***

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Při letošní velehradské pouti byl věřícím i papežskému nunciovi Diego Causerovi představen závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR, který nese název život a poslání křesťanů v církvi a ve světě. Je výsledným výstupem počátečního plenárního sněmu KC v r. 1997, sněmovních kroužků jak v řeholních společenstvích tak i laiků v diecézích, plenárního zasedání na Velehradě r. 2003, osmi pracovních komisí a závěrečného zasedání sněmu r. 2005.

Oficiálním schválením a vyhlášením tohoto sněmovního textu začíná posněmovní proces, ve kterém musíme uvést v život to, co bylo osmiletým průběhem Plenárního sněmu připraveno. Ovšem bez toho, že mu svým vlastním jednáním lidé vdechnou skutečný život, laici především, zůstane jen sbírkou „pěkných řečí“.

Chystané diecézní synody jsou tedy šancí rozvinout to, co zatím bylo nezralé, nepovedené nebo uvízlo na mělčině. S dokumentem se budou průběžně seznamovat jak kněží, řeholníci, Charita a další instituce a také věřící, což je naší povinností. A dnes na začátku nového církevního roku, díky péči našeho pana děkana P. J. Můčky, činíme i my v naší farnosti zatím prostřednictvím našeho farního listu. Prvních 6 článků z 369 dokumentu Život a poslání ... je věnováno Vyznání chvály a díky.

1. Stejně jako na počátku prvního zasedání, tak i na tomto druhém zasedání Plenárního sněmu katolické církve v ČR (dále jen sněmu) vzdáváme my, účastníci sněmu na posvátném Velehradě úctu, chválu a díky Boží prozřetelnosti, která nás zde shromáždila ke slávě Otce, Syna i Ducha Svatého pro dobro celého Božího lidu a k vydání svědectví ve světě o tom, že „Ježíš Kristus je Pán“ (Flp 2,11b). Chceme se tak podobat prvotní církvi, která „předcítala, co se ve všech částech Písma vztahuje na Krista“ (srov. Lk 24,27), slavila eucharistii, v níž se „představuje jeho vítězství a triumf nad smrtí“, a zároveň vzdávala díky Bohu za jeho „nevýslovný dar“ (2 Kor 9,15) ke chvále jeho božské velebnosti (Ef 1,12) a v síle Ducha Svatého.“ Očistěme proto svá srdce, aby se v nás velká Boží příslibení naplnila a při slavení sněmu bylo zjevné, jak v nás Bůh tvoří živé společenství církve.

2. Sněmem otvíráme novou kapitolu v dějinách církve našeho národa s důvěrou, že se opět setkáme s ním, Zmrtvýchvstalým, a přijmeme Slovo, které jediné je skutečným pramenem života Božích dětí. Sněm nás učí přijímat jako dar znovuodhalený podstatného. Tím, že Boží oslovení a stálé provázení, osobní a nikdy neutuchající vztah Nejsvětější Trojice ke každému z nás, Boží láska, která nás utváří k vlastnímu obrazu a podobě, a tím přivádí k věčné spáse. Vždyť zde na Velehradě dal Bůh našim předkům v požehnaném díle sv. Cyrila a Metoděje dar rozumět v mateřském jazyce Božím tajemstvím a úradkům jeho moudrosti.

Vladimír Měřinský

***

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI PROSINCI

FARNOST ÚJEZD

1. prosince : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Jaromíra Pochylého, + Ludmilu Pochylou, duše v očištění a živou rodinu Za farníky
2. prosince : Neděle 1. neděle adventní (začátek církevního roku)	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za farníky Za živou a + rodinu Bézovu, Krumpolcovu a Rokytovu Za včelaře ke cti sv. Ambrože Za + Jana Častulíka, rodiče, + rodinu Zámečnickovu a Zvonkovu
3. prosince : Pondělí Sv. Františka Xaverského, kněze	15.20 Új.:	Za + Janičku Frýželkovu, dědečka, dary Ducha sv. pro děti, vnuky a Boží ochranu pro živé rodiny
4. prosince : Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + Ladislava Černobilu, rodiče Černobilovy, Koláříkovy, Vohnické a dar zdraví pro živou rodinu
5. prosince : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + příbuzné Za rodiče Koutné a Alenu Šenovskou
6. prosince : Čtvrtek Sv. Mikuláše, biskupa	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za Emila Huště, syna, rodiče a živou rodinu
7. prosince : Pátek Sv. Ambrože, biskupa a učitele církve První pátek v měsíci prosinci	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodinu Martincovu, Januškovu, Machů, Veličkovu, ostatní + příbuzné, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu Za Antonína Váňu, + rodiče a požehnání pro živou rodinu
8. prosince : Sobota Slavnost NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ PANNY MARIE	6.30 Új.: 8.15 Sl.: 9.00 Dr.: 16.00 Lo.:	Za členy SFŘ, kněze, jáhny, bohoslovce, řeholníky; pro všechny Boží požehnání, ochranu Panny Marie a dary Ducha sv. Za rodiče Kuželovy, rodiče Váňovy, Josefa Kováře, Zdeňka Stloukala, pomoc a ochranu Boží pro živé rodiny Za + Františka Marcaníka, rodiče z obou stran, sourozence, + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Marii Hejtmankovu, manžela, rodiče z obou stran, švagra, bratra a duše v očištění
9. prosince : Neděle 2. neděle adventní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za Karla a Marii Váňovy, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu Za farníky (sv. křest) Za + Josefa Štěpáníka a Boží požehnání pro živ. rodinu
10. prosince : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	
11. prosince : Úterý Sv. Damasa I., papeže	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + rodiče Roštanské, bratra Zdenka, + rodiče Rýdlovy a dceru Bohdanku Za + Josefa Stružku, rodiče Slámovy, Stružkovy, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
12. prosince : Středa Sv. Jany Františky de Chantal	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Josefa Vaňatku, duše v očištění, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za rodiče Latinákovy, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
13. prosince : Čtvrtek Sv. Lucie, panny a mučednice	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za rodiče Maliňákovy, Belžíkovy, jejich děti a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za farníky

14. prosince : Pátek Sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Františka Kůdelu, jeho rodiče, bratra, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za Anežku a Josefa Kovářovy, duše v očistci a pomoc Boží pro živou rodinu
15. prosince : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Františka Žálka, + bratra Aloise, rodiče Žálkovy, Matochovy a dar zdraví pro živou rodinu
16. prosince : Neděle 3. neděle adventní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Vladimíra Kráčalíka, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Marii Kozubíkovu k nedožitým 80. narozeninám, + manžela a dary Ducha sv. pro živou rodinu Za + Františku a Jana Kořenkovy, duše v očistci, dary Ducha svatého, ochranu Panny Marie pro celou rodinu Za + rodiče Maňasovy, děti, duše v očistci, s prosbou o ochranu Panny Marie
17. prosince: Pondělí Ferie	6.30 Új.:	Za farníky
18. prosince : Úterý Ferie	6.30 Új.: 17.30 Dr.:	Za farníky Za + Františka Zichu, rodiče, bratra Stanislava, Jana Pavelku, Jana Čokavce, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
19. prosince : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za farníky Za Svatého otce a na jeho úmysly, všechny živé i + biskupy, kněze, jáhny, bohoslovce, řeholníky, řeholnice a duše v očistci
20. prosince : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + Jana Machů, dítě a duše v očistci
21. prosince : Pátek Sv. Petra Kanisia, kněze	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za rodiče Stružkovy, Antonína Fojtíka, prarodiče Stružkovy, Drgovy a Kořenkovy Za + Jana Machů, rodiče z obou stran, SM Emanuelu a duše v očistci
22. prosince : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za farníky Za + Josefa Slámu, rodinu Slámovu, Poláchovu a duše v očistci
23. prosince : Neděle 4. neděle adventní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za Jaroslavu Jablonickou, rodiče Váňovy a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Kupčičkovy, dva syny, dceru, dva zetě, vnuka, + rodiče Machů a živou rodinu Za + Josefa a Františku Nedavaškovy, děti, rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
24. prosince : Pondělí Svatvečer narození Páně ŠTĚDRÝ DEN	20.30 Dr.: 22.00 Új.: 22.00 Sl.:	Za + rodiče Šuštkovy, vnuka, duše v očistci, zvláště ty, na které nikdo nepamatuje a dary Ducha svatého pro živou rodinu Za farníky
25. prosince : Úterý Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ (Hod Boží Vánoční)	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.: 14.30 Lo.:	Za farníky Za Jaromíra Mlýnka a dar zdraví pro živou rodinu Za + Aloise Strbáka (Výroční mše svatá) Za + Františka a Andělu Raškovy, jejich rodiče a duše v očistci Za + Františka Krůželu, všechny + z domova, ochranu a pomoc Boží pro nemocné
26. prosince : Středa	7.00 Új.: 8.15 Sl.:	Za + Romana Váňu, dvoje prarodiče, duše v očistci

Sv. Štěpána, prvomučedníka	9.45 Új.: 11.00 Dr.:	a dar zdraví pro živou rodinu
27. prosince : Čtvrtek Sv. Jana, apoštola a evangelisty	15.20 Új. 17.30 Dr.:	Za + rodiče Šunkovy, Machů, dva švagry, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Františka Běloně, manželku, Josefa Machů a živou rodinu
28. prosince : Pátek Sv. Mládětek betlémských, mučedníků	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Františka Bartoše, jeho otce Františka, rodiče Rumanovy a dar zdraví pro živou rodinu Za + Víta Heinze (výroční mše svatá)
29. prosince : Sobota Sv. Tomáše Becketa	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Rudolfa Fojtů a jeho manželku Anastazii Za farníky
30. prosince : Neděle Svátek Svaté Rodiny, Ježíše, Marie a Josefa	7.00 Új.: 8.15 Sl.:	Za farníky Na poděkování Pánu Bohu za 60 let života, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
	9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Josefa Ovesného, rodiče, švagry a živou rodinu
31. prosince : Pondělí Sv. Silvestra I., papeže	15.30 Új.: 16.00 Lo.: 16.30 Sl.: 17.30 Dr.:	Děkovná pobožnost na konci roku a svát. požehnání Mše svatá Děkovná pobožnost na konci roku a svát. požehnání Děkovná pobožnost na konci roku a svát. požehnání

FARNOST HORNÍ LHOTA

1. prosince : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za + rodiče Annu a Aloise Žáčkovy, tři syny a Boží ochranu pro celou živou rodinu
2. prosince : Neděle 1. neděle adventní (začátek církevního roku)	6.55 9.30	Za + Annu a Jana Polomíkovy, + Josefa Válka a duše v očistci Za Jana a Františku Masařovy, sourozence a jejich rodiče
6. prosince : Čtvrtek Sv. Mikuláše, biskupa	16.00	Za + rodinu Žáčkovu, Milana Žáčka, rodinu Žáčkovu, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
7. prosince : Pátek Sv. Ambrože, biskupa ..	17.45	Za + Annu a Josefa Růžičkovy a celou živou roidnu
8. prosince : Sobota NEPOSKVR. POČETÍ PANNY MARIE	7.00 17.45	Za členy živého růžence
9. prosince : Neděle 2. neděle adventní	6.55 9.30	Za rodiče Karolínu a Josefa Sanytrákovy, duše v očistci a celou živou rodinu Za + Miloslava Kozubíka, živou a + rodinu Kozubíkovu, Vojáčkovu a duše v očistci
13. prosince : Čtvrtek Sv. Lucie, panny a muč.	16.00	Za + Aloise Vejrostu, rodiče Starovy, prarodiče Divoké, duše v očistci a celou živou rodinu
15. prosince : Sobota Ferie	17.45	Na dobrý úmysl
16. prosince : Neděle 3. neděle adventní	6.55 9.30	Za rodinu Kadlečkovu, Zádrapovu a dary Ducha svatého pro živou rodinu Za farníky (sv. křest)
20. prosince : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Zdeňka Růžičku, + Ivanu Rehtorovičovu, + rodiče z obou stran, duše v očistci a celou živou rodinu
22. prosince : Sobota Ferie	17.45	Za Cyrila Koutného, rodiče, dva bratry, rodiče Urbánkovy, syna a duše v očistci
23. prosince : Neděle 4. neděle adventní	6.55	Za Václava Baču, dceru Mratinu, živou a + rodinu Šenovskou

	9.30	Za živou a + rodinu Vrlovu a Boháčovu
24. prosince : Pondělí Svatvečer narození Páně	20.00 24.00	Za + Miloslava Hlavičku (<i>výroční mše svatá</i>)
25. prosince : Úterý Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ	6.55 9.30	Za farníky D-53
26. prosince : Středa Sv. Štěpána, prvomučedníka	6.55 9.30	Za + rodiče Marii a Josefa Kazíkovy, Františka, živou a zemřelou rodinu Grygarovu a Večerkovu Za + rodiče Máčalovy, rodinu Šuráňovu a Škubalovu
27. prosince : Čtvrtek Sv. Jana, apoštola a ev.	16.00	Za + Josefa Mališku, rodiče z obou stran, živou rodinu a duše v očistci
29. prosince : Sobota Sv. Tomáše Becketa	17.45	Za + Břetislava Navrátila, tři bratry, sestru, rodiče Kuželovy, Navrátilovy a ochranu Boží pro celou rodinu
30. prosince : Neděle Svátek Svaté Rodiny, Ježíše, Marie a Josefa	6.55 9.30	Za rodiče Kuželovy, Josefa Kováře, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu H - 102
31. prosince : Pondělí Sv. Silvestra I., papeže	17.30	Mše sv. s děkovnou pobožností

***

VÁNOCE V ŘÍMĚ

Pro většinu lidí jsou Vánoce svátky klidu a míru. Pokud možno nikdo nepracuje a každý si plnými doušky užívá sváteční atmosféru. Navštěvujeme své rodiny a příbuzné, dodržujeme různé zvyky a tradice, ale ruku na srdce, kdo z nás pociťuje ten pravý vánoční pokoj? Během posledních let se Vánoce staly vůbec nejvíce komerčními svátky, kdy si pod pojmem Vánoce drtivá většina lidí vybaví jen nákladné dárky, hodně jídla, pití, televizi a třeba půlnoční mši, na kterou přijde z tradice i hodně lidí nevěřících.

Loni na podzim jsme se rozhodli, že Vánoce prožijeme jinak. Bez dlouhého přemýšlení padla volba na Řím. Toto nádherné město nemusíme jistě nikomu představovat. Mnozí farníci mohli Řím navštívit osobně. Nás však zajímalo, jaká bude v Římě vánoční atmosféra!? Málokdo z nás ví, že Vánoce jako liturgický svátek se začal slavit právě v Římě kolem r. 330. Velmi pravděpodobně se tak stalo v nově postavené bazilice sv. Petra. Z Říma se pak svátek šířil na východ a pomalu byl začleňován do liturgických kalendářů velkých církví.

V sobotu 23. 12. brzy ráno, nebo spíše ještě za hluboké noci vyrážíme do Prahy, odkud se letecky přesouváme plni očekávání do „Věčného města“. Let z Prahy do Říma

patří k těm nejkrásnějším letům. Pokud vyjde počasí, můžete sledovat překrásnou a nepopsatelnou scenérii Alp pod vámi. Řím nás přivítal se vsí parádou a krásným „jarním“ počasím. Obloha byla bez mráčků a po odbavení na letišti Fiumicino čekáme na vlak, který nás doveze na stanici San Pietro, což je asi 200 m od našeho poutního domu Velehrad, který nám bude po celé Vánoce novým domovem. Po zazvonění nás velmi srdečně vítá otec Jiří Sedláček (jeho bratr působí jako kněz ve farnosti Štípa) i otec Vojtěch Hrubý, nejstarší kněz, žijící v Itálii od konce druhé světové války. Hned po uvítání jim předáváme naši valašskou slivovici, kterou samozřejmě s povděkem přijímají, prohodíme několik vět o tom, co všechno se změnilo od naší „velikonoční návštěvy“ a jdeme večeret. V předvečer svátků stíháme ještě prohlídku vatikánského náměstí sv. Petra, kde nacházíme tajuplně zahalený betlém v životní velikosti. Začínáme si pomalu zvykat na zdejší vánoční atmosféru. Je to určitě jiné než u nás v České republice.

Na Štědrý den ráno se účastníme v poutním domě mše svaté a po snídani se vydáváme do centra města. Opět nás provází slunečné a později také teplé počasí. Navštívíme svatopetrský chrám i hrob sv. Petra a papeže Jana Pavla II. Krátce před polednem opouštíme tento nádherný chrám a zjišťujeme, že se náměstí sv. Petra začíná pozvolna zaplňovat. Je totiž neděle a papež Benedikt XVI. bude zahajovat z okna své rezidence modlitbu Anděl páně. Po modlitbě papež krátce promlouvá ke všem poutníkům nejprve německy, anglicky a poté ještě v několika málo světových jazycích. V angličtině svatý otec řekl: „Jsem šťastný, dnes je čtvrtá neděle adventní a současně i Štědrý den. Každý ať přivítá dítě Ježíše, který přišel skrze Pannu Marii na tento svět, aby nás spasil. Všem přeji požehnané a radostné prožití svátků vánočních.“

V průběhu odpoledne Štědrého dne se touláme plnými ulicemi Říma. Procházíme kolem světoznámé a největší evropské fontány DiTrevi. Překvapuje nás, že ačkoliv se již schyluje k večeru, všude kolem proudí davy lidí. Někteří navštívují obchody, jiní se prochází jen tak s dětmi a sledují různé zábavné atrakce, které jsou snad na každém větším i menším náměstí. Na rozích rušných ulic a náměstí, jako např. před Španělskými schody u Plazy de Navony, hrají potulní umělci Vánoční písně a koledy. I když je to svým způsobem shon a typický italský chaos, na nás vše působí docela pozitivně klidně. Připadá nám, že Italové si tyto sváteční chvíle dokážou vychutnat, jsou venku a baví se, aktivně se zapojují do zábavy na náměstích, ale také tento čas tráví v hloučku se svými kamarády nebo u šálku skvělé italské kávy v kruhu rodinných příslušníků. Přesně v 17 hod. začíná slavnostní otevření betléma na svatopetrském náměstí. Tuto tradici „odkrývání betléma“ začal před 25ti lety papež Jan Pavel II. a stala se z ní opravdu velká

událost. Slavnostní odhalení betléma přenáší naživo italská televize RAI i některé satelitní TV společnosti.

Štědrovečerní večeři máme společnou v poutním domě Velehrad. Večeře by se mnohým mohla zdát na naše poměry velmi skromná. Podává se zeleninová polévka a plátek rybího masa s bramborami. Na každém stole je k dispozici červené víno. Tyto slavnostní chvíle trávíme společně s poutníky ze středních Čech, Prahy a se slovenskými poutníky žijící v USA. Po večeři zůstáváme krátce v debatním kroužku několika lidí, kde rozebíráme dosavadní zážitky a dojmy. Pokud je člověk na Vánoce doma, tak po Štědrovečerní večeři obvykle následuje rozbalování dárků u stromečku. Tady v Římě, daleko od domova, pro nás nastává úplně nová situace. Žádné dárky, žádný stromeček, žádné vánoční zvyky a tradice. V tomto okamžiku si uvědomujeme, že když jsme od všech těchto záležitostí oproštěni, máme možnost o to lépe vychutnat pravou atmosféru Vánoc. Tento dojem umocňuje půlnoční mše svatá sloužená papežem Benediktem XVI. Po začátku mše se rozezní zvony všech katedrál a kostelů v celém Římě. Je to pro nás opravdu nezapomenutelný zážitek.

Ráno 25. 12. vyrazíme opět na svatopetrské náměstí, kde společně s tisíci poutníky z celého světa očekáváme Urbi et Orbi - požehnání Římu a požehnání světu papežem Benediktem XVI. Zaplněné náměstí sv. Petra prožívá krásný a slunečný den. Společně aplaudujeme Benediktu XVI., který zdraví i hrstku přítomných Čechů. Zbytek dne prohlédneme město a několik známých a slavných chrámů. Na druhý svátek vánoční plánujeme projít Vatikánská muzea a podívat se ke Koloseu, které bývá nádherně osvětlené, vedle něhož září statný vánoční strom.

Ačkoliv jsme netušili, co všechno můžeme v Římě očekávat, prožili jsme zde zcela určitě jedny z našich nejkrásnějších Vánoc. Tím nijak nechceme snižovat Vánoce, ani vánoční zvyky a tradice v našem kraji. Nám zůstanou tyto Vánoce neobyčejné tím, že jsme se v Římě oprostili od všeho hmotného, co se nám doma nabízí a co nás obklopuje, také od našeho tradičního prožití „televizních“ Vánoc. To vše nám umožňovalo soustředit se na pravou podstatu Kristova narození.

Roman a Hana Hlavičkovi

JEDNOTA KŘESŤANŮ – POKRAČOVÁNÍ

Historie:

Starokatolická církev jako hnutí křesťanů, kteří nepřijali dogmata 1. vatikánského sněmu, vznikla na našem území po r. 1870. V době komunismu převzali vedení církve do rukou lidé kolaborující s režimem a přinesli církvi spirituální, sakramentální i materiální devastaci. Pod vedením biskupa Podoláka žila církev dál v neformálních strukturách a svoláním Synody v r.1990 otevřela dílo obnovy církve.

Poslání:

Starokatolická církev se hlásí k víře, učení a praxi prvních křesťanů. Nemá majetek a nechce víc než stačí k zabezpečení základních potřeb. Uchovává víru staré Církve, jak zůstala vyjádřena v eku-menických vyznáních víry a ve všeobecně uznávaných dogmatech a rozhodnutích ekumenických koncilů prvního tisíciletí. Všechny pozdější nauky přijímá pouze v tom, v čem se shodují s učením staré církve. Církev zachovává přijímání Těla a Krve Kristovy, skutečně přítomné v chlebu a víně, podobojí všem věřícím a od počátku koná bohoslužby v mateřském jazyce. Ve shodě s praxí Církve prvního tisíciletí neklade celibát jako podmínku svátostného kněžství.

Statistika:

Církev spolu se starokatolíky z Nizozemí, Německa, Švýcarska, Rakouska, Polska, Chorvatska, Francie, Švédska, Dánska a Itálie tvoří tzv. Utrechtskou unii. V ČR se k ní hlásí podle sčítání lidu

1605 věřících. Patří tedy mezi málopočetné církve u nás. Vydává časopis Communio.

*Zdroj: Ekumenická rada církví v ČR
(pm)*

***

JEŠTĚ K MISIJNÍ NEDĚLI

Ti, kdo o misijní neděli zavítali odpoledne na faru, měli možnost vidět, jak může probíhat naše pomoc potřebným lidem v Africe, konkrétně v Tanzánii. No a protože lidé z organizace Misijní banka ubožáků (MBU), kam směřovala naše pomoc, se nedávno odtud vrátili, poslali nám s poděkováním také výroční zprávu – to abychom věděli, jak pokračují práce a na čem všem se v tamějším prostředí podílejí. Tak třeba podpora MBU slouží k tomu, aby lidé v Tanzánii mohli uzavřít řádný svatební obřad (často i po několikaletém společném soužití). Dále dobrovolníci pracují na vyhledávání, budování a udržování studní s pitnou vodou pro obyvatele dosti rozsáhlého suchého území. Letos dokonce dosáhli podpory jednoho z ministrů tanzanijské vlády. Studny už vybudované pak předali do péče místním vesnicím, a jak sami píší, záleží na tom, jak pečlivé spolupracovníky ve vesničanech naleznou. Někde se setkají se vzornou péčí a údržbou, jinde je to horší – vzhledem k chybějícímu vztahu Afričanů k technice (což je v jejich prostředí pochopitelné). Snem lidí z MBU je vytvořit domorodé servisní týmy, které by pravidelně a odborně o studny či nádrže s vodou pečovali... Již teď však má každá vesnice vytvořený bankovní účet, do kterého všichni domorodí uživatelé vody přispívají a ze kterého také hradí běžnou údržbu. To je jedna z hlavních aktivit MBU – voda pro místní komunity, neboť vesničané v důsledku jejího nedostatku a s tím spojeným výskytem cholery a tyfu velice trpí (každoročně tu umírá několik desítek lidí včetně dětí). Druhá hlavní aktivita se týká péče o sirotky. Kromě zabezpečení základního vzdělání se starají zvláště o starší děti, tím, že jim umožňují vyučit se ve městě některému učebnímu oboru. V tomto roce končí studium šest učňů – v listopadu a v prosinci je čeká závěrečná zkouška. Dalších 27 dětí se připravuje na přijímací pohovory do různých

učebních oborů. MBU také podporuje studenty na středních školách a dokonce i jednoho vysokoškoláka – budoucího novináře.

Protože velkorysých dárců přibývá, mají možnost směřovat pomoc MBU k rodinám s více dětmi, starým, nemocným a osamělým vdovám.

Napsali jsme pouze vybrané informace – pro ty, kteří mají přístup k internetu, si mohou přečíst celou správu na stránkách www.agapembu.cz.

T. a L. Justovi

***

PŮLNOČNÍ

Farář Oborka sloužil půlnoční mši svatou ve farnosti Vrchy. Stál u oltáře s reliéfovým obrazem Nejsvětější Trojice, kde byl Bůh Otec znázorněn v podobě Stvořitele s královskou korunou na hlavě a žezlem a zeměkoulí v ruce, Bůh Syn v podobě Pána Ježíše na kříži a Duch svatý v podobě holubice. Celý oltář byl krásně ozdoben smrkovými větvíčkami se stříbrnými třásněmi a pokryt novými, bělostnými plátny. Kostel byl vyšňořen stromečky, všechny svíce hořely, všechna světélka zářila.

Ale více než všechn ten jas jej potěšily rozzářené tváře farníků, kteří zaplnili kostel do posledního místečka a s nadšením zpívali vánoční písně. Viděl jejich veselé tváře, ve kterých se ještě zračila pohoda štědro-večerní večeře, odlesk jasu vánočního stromku a celá ta duchovní náplň našich nejkrásnějších svátků míru a lásky. Na kůru zpívali zpěváci takové zvláštní vánoční koledy, které dříve nikdy neslyšel, prostinké a něžné. Snad je dochovala místní tradice, snad si je někde opsali, neboť měli sklon při konání poutí nebo návštěvách jiných farností si přinášet písně, aby obohatili svůj vlastní kostel, který měli velice rádi. Zvláště oblíbenou zde byla píseň „Ó, svatá dobo vánoční“, která se zpívala i v širokém okolí.

Farář Oborka dojížděl do Vrchů obtížnou ce-stou na motorce, a proto byl velmi unaven. Tehdy je ještě všechny mešní modlitby konaly latinsky, čtení z Písma svatého se konalo česky, lid říkal své modlitby ke mši svaté, které byly velmi krásné a věřící podle nich mohli sledovat postup nejsvětější oběti. Dnes ovšem je všechno ještě lépe upraveno. Farář cítil, že mše svatá by měla být zpívaná, ale poněvadž farníci sami tak krásně pěli, říkal modlitby potichu a také Gloria nezaspíval. Před-stavoval si, jak dobrotivý Bůh zhlíží z nebe na tento prostinký venkovský kostelíček a věděl, že oběť, která se zde přináší, má stejnou cenu jako bohoslužby ve velkých chrámech. Když mše svatá skončila, odložil ornát v sakristii a kostelník jej pečlivě uložil a urovnal na rovnou plochu stolu. Odložil i štolu, cingulum a nakonec humerál. Sakristie měla klenutí a pod ním starou skříň na roucha, věšák na alby a rochetu, nádobu se svícenou vodou a židli. Ta stála u okna, kde věřící připravili svému duchovnímu správci termosku s horkým čajem a sáček s vánočním pečivem, aby se po dlouhé cestě závějeji zahřál a posilnil. Farář se již chtěl pustit do jídla, když do sakristie vrazila děvčata, která předtím tak dojemně zpívala na kruchtě. „Důstojný pane, dnes nebylo při mši svaté Gloria! Jak je to možné?“ „Ale, děvčata, o Vánocích je vždy a při každé mši svaté Gloria! Vždyť je to chvalozpěv, který zpívali Ježíškovi andělé!“ „Ale my jsme nic neslyšely a tolik jsme právě dnes na to Gloria čekaly! Nemohly jsme si vůbec vytáhnout papírky!“ „Jaké papírky?“ divil se farář. „Tady u nás je takový zvláštní zvyk. Každé děvče si napíše na papírky jména chlapců, pěkně to složí a dá si do kapsy kabátu. Pak se jde při půlnoční na kůr a jakmile kněz zazpívá Gloria, tak se rychle sáhne do kapsy a jeden z těch papírků se vytáhne. A který chlapec je na něm napsán, ten je budoucím ženichem toho děvčete. My už to máme vyzkoušené. Anička si loni vytáhla jméno Josef a také si Pepíka skutečně vzala!“ „Ale, děvčata, to je jen takový vánoční zvyk. Je sice krásný, ale více záleží na tom, abychom se za šťastné manželství modlili“, poučoval je farář. Ale když viděl, že se na něho dívají smutně a žmoulají lístečky v kapse, tak jim řekl: „Abyste však měly radost, tak půjdeme ještě teď do kostela a já vám to Gloria zazpívám.“ Kostel byl v té chvíli již temný, kostelník zhasl všechna světla. Jen ze sakristie padal světlý pruh k mřížkám a k oltáři. Kněz vešel s děvčaty do kostela a řekl: „Tady se klekněte k mřížkám a napřed se pomodlíme Otče nás, abyste dostaly jednu hodnou ženichy!“ Pomodlili se a pak farář zazpíval Gloria. Děvčata rychle sáhla do kapes, vytáhla si papírek a pak rychle odcházela s výrazem

radosti ve tváři. „A to mně ani neukážete, jaká jména jste si vytáhly?“ volal za nimi farář. „Ale to se nesmí, důstojný pane, číst v kostele ani po cestě. To si smíme přečíst až samy doma, jinak by to neplatilo.

Farář po chvíli odjížděl na motorce svatou nocí do svého domova, který byl vzdálen několik kilometrů. Byl sníh a cesta byla obtížná. Přece však při ní přemýšlel o té zvláštní události. A přemýšlel o ní vždycky o vánočních svátcích. Sám neměl rodinu, neboť kněží rodinu nezakládají podle přání Pána Ježíše, aby opustili všechno a šli za ním. Mají však svou duchovní rodinu, a to je farnost. Ale k tomu jsou povoláni jen někteří. Většinu lidí volá Bůh k manželství a také to je základním článkem společnosti i církve. I v něm je štěstí, které dobrotivý Bůh dává lidem. A farář Oborka si řekl i po letech: „Tak jak vám to dopadlo, Evičko, Mařenko, Fanyňko, Aničko a všechny ostatní?“ Nejenom si to řekl, ale příležitostně se i zeptal. A měl radost, že to děvčatům dopadlo dobře a Bůh jim žehnal.

*(Vánoční příběhy od P. Antonína Odvárky)
připravil Václav Ulrich*

***

MILÍ BOŽÍ PŘÁTELÉ

Rád bych napsal pár řádků o našem ministranském víkendu, který se konal v nedávné době, ve dnech 26 až 28 října v Branné na Šumpersku. Tohoto víkendu se účastnilo 21 ministrantů z obou našich farností a pět tatínků. Vyjeli jsme v pátek odpoledne z nádraží z Luhačovic a přijeli jsme kolem 8 hod hod. večerní. Přivítala nás fara velká jako hrad, která měla 3 sklepy, takže najít kotel, ve kterém se mělo zatopit bylo malým dobrodružstvím na uvítanou. Po večeři jsme si zahráli společenské hry a poté jsme šli spát. V sobotu jsme se vzbudili do mlhy a mrholení, ale naštěstí nám nepršelo. Dopoledne doprovázeni s dvěma místními ministranty jsme se vydali na výlet po místní zákopech ze 2 světové války a po obědě jsme jeli do nedaleké vesničky Ramzové a stihli jsme ještě vyjet lanovkou do půlky hory Šerák, kde jsme si užili tehdy prvního sněhu, ogaři si užili svou první koulovanou po té nás čekala cesta dolů, ještě než nám jel vlak tak jsme stihli si dát horkou čokoládu, která v sychravém počasí přišla vhod nejen dětem. Večer jsme si zahráli hry a pim pong. V neděli jsme měli společnou mši sv. v místním kostele, který nás uchvátil nejen svou velikostí, ale i nádhernou architekturou. Jenom pro vaši představu na nedělní mši sv. tam pravidelně chodí kolem 12 lidí. Po mši nás čekal dobrý oběd a pak jsme se vydali na cestu zpět. Na závěr bych rád poděkoval našemu skvělému kuchaři panu Ulrichovi, který se výtečně staral o naše žaludky a tatínkům, kteří odvahu jet s námi a jak se říká: snášeli s námi tíhu dne i horko. Taky velký dík patří všem ogarům, že měli odvahu se této výpravě zúčastnit a vytvořili spolu dobré společenství. Doufám, že nějakou podobnou akci brzy zopakujeme. Jinak vám všem čtenářům našeho farního časopisu přeji radostný vstup do blížící se doby adventní. Ať je pro vás doba přípravy na narození Krista dobou plnou radosti.

otec Tomáš

***

NÁVŠTĚVA U SESTRY KLÁRY

Je tomu již 15 let, kdy se mladá Ladislava Malotová rozhodla, že svůj život zasvětit Bohu a službě bližním. Ve věku 18 let vstoupila do Kongregace Milosrdných sester de Paul a přijala řeholní jméno Marie Klára.

Je to řeholní řád, jehož spiritualitou je milosrdenství. Mimo to sestry zachovávají, jako každý řeholní řád, chudobu, čistotu a poslušnost.

Změnu svého života začíná sestra Klára ve Veselí nad Moravou, kde studuje na zdravotní škole. Po skončení studia působila 6 let v nemocnici v Kroměříži u dlouhodobě nemocných jako zdravotní sestra. Poněvadž působnost tohoto řádu je po celé republice, byla přeložena do vesnice Předbořice, kde slouží jako učitelka mateřské školy. V minulém roce ukončila dálkové studium na teologické fakultě s titulem Bakalář.

U příležitosti jejích 33 narozenin jsme se s manželkou rozhodli, že Kláru s jejími rodiči navštívíme.

Překonali jsme dálnici D1 a směřovali na

město Tábor a Milevsko. Kovářov byla poslední větší vesnice. Nevěřicně jsem kroutil hlavou, když jsme na Předbořice jeli po koňské cestě, na které byl hrubý asfalt. Místy byly i úseky, na kterých si dvě osobní auta nemohla vyhnout; lidově se tomu říká „konec světa“. A skutečně - jedna osada se jmenovala Onen Svět.

Přesto podle vyprávění sestry Kláry a Pavly, která s ní zde slouží, jsou zde lidé spokojení. Úžasný klid, krásné prostředí, čistý vzduch. Lidé se převážně živí tím, že soukromě hospodaří nebo pracují v lese. Sestra Klára říká: „Když nás někdo pozve na návštěvu, první nás vedou do chléva podívat se na „béka“. Přestože tu není možnost zaměstnání, rodí se tu hodně dětí. Rodiny mají 3 - 6 dětí. Školka, která je přestavěna z původní fary, je majetkem vikariátu. Spravuje ji občanské sdružení Radim Předbořice. Veškeré práce udělali tatínci brigádně. V ročníku 2007 mají 14 dětí, z toho jen 2 holčičky. Rodiče dětí jsou vděční, že mají školku církevního charakteru. Sestrám se s nimi dobře pracuje. Děti si mohou vyzvednout kdy chtějí, všechno je na dohodu.

Svůj den ve školce začínají děti modlitbou pod velkým křížem. Při rozžatých svíčkách před soškou Panny Marie děti jednotlivě přednáší své prosby a děkování tak, jak to umí. Potom se všichni společně svěří Panně Marii a společně se modlí. Od malička je sestry učí soukromému vztahu k Bohu. Mimo povinnou pedagogickou výchovu je sestry učí také náboženské a mravní výchově. Mají také hudební, výtvarné a dramatické kroužky.

O tom, že tento způsob výchovy je dobrý, jsme se mohli sami přesvědčit. Večer, při procházce vesnicí, jsme potkali pět chlapců na jízdnicích kolech, pak ještě jednoho ve věku 13 - 15 let. Ačkoliv nás vůbec neznali, všichni nás pozdravili slušně a s úsměvem. Tohle nás šokovalo a měli jsme si chvíli o čem povídat.

Přestože Předbořice je vesnice malá, mají tady svůj kostel. V době naší návštěvy jej opravovali, takže mše svaté byly ve školce. Kněz dojížděl z Milevska. V sobotu o. Řehoř sloužil mši svatou v půl osmé ráno. Byl jsem překvapený, kolik přišlo lidí. Maminky s dětmi, mladí chlapci, místnost se zcela zaplnila. Mají zde společenství rodin a společenství mladých. Sestry též vyučují náboženství pro všechny školní ročníky. Vůbec se nenudí. Dveře školky jsou stále otevřeny pro všechny, třeba jen proto, aby si mohli lidé přijít popovídat.

Využili jsem příležitosti a druhý den jsme navštívili nejkrásnější zámek v Čechách - Hlubokou n./Vl. Večer jsme navštívili premonstrátský klášter v Milevsku, kam nás pozval o. Řehoř. Podrobně nás seznámil s historií kláštera a provedl všemi jeho prostory. Obdivovali jsme velebnost a mohutnost všech objektů, jejichž počátek je ve 12. - 13. století. V současné době se všechno obnovuje. Působí zde 7 bratří premonstrátů.

V neděli jsme navštívili největší poutní místo v Čechách - Svatou Horu. Tento kostel, kde působí bratři redemptoristé, je zvenku i zevnitř neobyčejně krásný. Tuto krásu znásobuje 50 cm vysoká soška Panny Marie s Ježíškem. Kostel má celkem 8 zvonů, které společně tvoří zvonkovou hru, jež několikrát denně hraje 3 minuty refrén svatohorského zdrávasu: „Buď nám milostivá, oroduj za nás, ó Panno Maria“. Soška je zhotovena z hruškového dřeva a trůní na stříbrném oltáři. Tento nejdražší skvost - milostivá soška Panny Marie - má nařasené roucho, na levé ruce drží neoděného Ježíška, kterého pravou rukou přidržuje. Dítka se drží pravice oběma rukama. Svrchní roucho Panny Marie je tmavě modré, spodní červené, okraje jsou lemovány hnědo-žlutě, na nohou má světle hnědou obuv. Na hlavách Panny Marie i Jezulátka jsou vloženy zlaté a velmi vkusně zpracované korunky, posázené r. 1732 drahokamy a perlami. V zadní části jsou na obou korunkách kartuše s papežskými odznaky, pod nimi nápisová páska s rytinou: CORONATA ANNO 1732 22. JUNI - tj. korunována 22. června 1732.

Skrze Pannu Marii se tu udála spousta zázraků, které jsou vyobrazeny na stropě i stěnách čtvercového ambitu.

Prožili jsme zde pěkné chvíle s naší nebeskou matkou. Byli jsme dojatai, když na závěr mše svaté mohl každý uctít sošku Panny Marie. Otec redemptorista ji přenesl z oltáře na krásný podstavec, kde k ní mohl každý přistoupit a uctít ji svým způsobem. Odebírali jsme se ze Svaté Hory s jistotou, že nás Maria miluje a přimlouvá se za nás.

Cestou zpět jsme mohli obdivovat mohutné vodní dílo Orlík. Elektrárna, která má čtyři Kaplanovy turbíny, spolyká 600 m³ vody za vteřinu. Podle tohoto stálého průtoku je možné si představit mohutnost této přehrady.

Prožili jsme pěkný víkend. Bylo nám se sestrami dobře. Každý z nás mohl zakusit Boží přítomnost - lásku.

Mám vyřídit vzkaz od sestry Kláry, tak to také činím. Všechny farníky srdečně pozdravuje, vzpomíná a modlí se za nás. Totéž bychom měli dělat i my. Pamatujme na ni ve svých modlitbách a při stole Páně.

Miroslav Malota

***

FARNÍ SKUPINOVÝ MAIL

Nedávno mi přišla na mail nabídka zapojit se do modliteb za obnovu českého národa u příležitosti svátku svaté Anežky české. Tato myšlenka se mi líbila a přišlo mi to potřebné, takže jsem mail přeposlala také kamarádům, které by to také mohlo zajímat a asi by se rádi zapojili. Tehdy mi ale zároveň přišlo líto, že tento mail nemohu poslat také některým lidem z farnosti, o kterých tuším, že by se zapojili. Tak mně napadlo, že bychom mohli vytvořit farní skupinu mailů a když by někdo z nás dostal nějaký takový mail, mohli bychom si ho přeposlat a spojit se pak v modlitbě v této věci.

Možná někoho z vás starších napadne, že byste se rádi zapojili, ale že na takové „novoty“ jako je mail jste už prostě staří. Ani vy nemusíte zoufat. V našem seznamu můžeme mít třeba mail někoho z vašich dětí nebo vnuků. Oni toto pro vás jistě rádi udělají a těch několik mailů za rok vám bez problémů vytisknou.

A jak to tedy technicky provést: když mi pošlete mail na moji mailovou adresu jana.helianthus@seznam.cz (s poznámkou, že chcete být zařazeni do farní skupiny), zařadím si vás do skupiny FARNOST a asi za měsíc vám pošlu mail, ať i vy všichni víte, kdo je ve skupině, a máme na sebe všichni kontakty. Pokud vám potom dojde mail, který bude mít za cíl spojit lidi v modlitbě za dobrou věc (nověna apod.), přepošlete ho všem. (Nedělám si totiž iluze, že takové maily chodí jen mně.)

Myslím si, že takto můžeme použít moderních prostředků k bohubým cílům. K tomuto jsou samozřejmě přizváni nejen farníci z Horní Lhoty, ale také z Újezda.

Jana Schovajsová

TIP NA KNIHU. ...TŘEBA POD VÁNOČNÍ STROMEČEK :)

Dostala se mi do rukou skvělá kniha a je mi líto si informaci o její existenci nechat jen pro sebe, takže se o ni s vámi podělím. Je to kniha pro mladé – ať už „náctileté“ nebo i pro starší, kteří cítí, že jsou dost mladí na to, aby na sobě pracovali. Jejím autorem je P. Jan Balík a, kdo ho znáte, je vám jasné, že ta kniha prostě musí být dobrá. Autor je na mladé náročný, ale zároveň chápe jejich zmatek, otázky a touhu po dobru, kráse a lásce. Kniha bude jistě dobrým pomocníkem a rádcem pro ty, kdo se snaží ve svém mládí nalézt svoji cestu v životě a žít jako správní následovníci Krista - prostě chtějí být šťastní. Nebojte, název knihy vám nezamlčím – kniha se jmenuje „Máš na víc“.

Kniha by měla být k dostání v obcho-dech s duchovními předměty a knihami (asi za 99 Kč), ale prodávají ji také v olomouckém Centru pro mládež (jen za 60 Kč). Pokud byste o ni měli zájem, stačí když mi napíšete mail nebo zavoláte - můžu vám ji koupit a dovézt (ať už pro vás nebo pro někoho z vašich blízkých). Přeji příjemné čtení a dost odvahy měnit svůj život :)

Jana Schovajsová,

jana.helianthus@seznam.cz, 774 520 759

***

OKÉNKO PRO RODIČE VÝCHOVA NENÍ HRAČKA

JAKÉ NEJČASTĚJŠÍ CHYBY SE OBJEVUJÍ VE VÝCHOVĚ DĚTÍ:

- ✓ Nejčastější chybou je, že si plně neuvědomujeme svůj význam a nezastupitelnost v životě dítěte
- ✓ Další chybou je nedostatek trpělivosti
- ✓ V pozdějších letech pak příliš kladený důraz na dobrý výkon či výsledek bez dostatečného ocenění snahy dítěte - tedy nadměrná náročnost
- ✓ Snad nejrozšířenější je nedostatek času a hlavně neochota si čas udělat. Stále jsme v pokušení věnovat se jiné činnosti než právě dítěti a ono pak bude vyhledávat toho, kdo si na něj čas udělá.
- ✓ Děti si všechno pamatují a jednají podle toho, co my si o nich myslíme (např. pokud neslyší z úst rodiče nic než „jsi lenoch“, tak se lenochem doopravdy stane ...)
- ✓ Jediným důvodem k jeho sebedůvěře je, že my důvěřujeme jemu
- ✓ Ten, kdo není přijat, nemůže ani přijímat
- ✓ Zkušenost lásky získává dítě v rodině. Bez této rodinné zkušenosti je jeho životní schopnost potlačena, omezena a hluboce narušena
- ✓ Nespokojené děti potřebují v rodině více lásky. Zlepšení docílíte jen tak, že se budete snažit, aby dítě dostalo onu dávku lásky, kterou potřebuje
- ✓ **Budme dobří k těm, kdo jsou na nás závislí**

***

OZNÁMENÍ K ADVENTU

První prosincovou nedělí nám začne adventní čas. Stává se už pomalu zvykem, že si v tuto dobu děti zpříjemňují čas čekání na Vánoce různými způsoby – doma pleteme adventní věnce, někdo se účastní rorátních mší, jiný má doma adventní kalendář nebo také svůj Jeruzalém – městečko s okýnky, ve kterých se postupně rozsvěcují světýlka (kdo neví, jak se takový Jeruzalém vyrábí a k čemu slouží, může se zeptat v Klubíčku). Ve farním kostele bývala také možnost zpestřit adventní mše tím, že si děti mohly zapalovat své svíce. **I letos by jsme v tom rádi pokračovali, ovšem s tím rozdílem, že svíce si musí děti donést z domu (spolu s nějakou podložkou, třeba kulatou krabičkou od sýrů nebo malým talířkem) – a mohou si je nazdobit nebo jinak označit, aby je dobře poznaly.** Tyto svíce pak o 1. adventní neděli ponese v průvodu a společně slavnostně poprvé zapálí. Další neděle a všední dny si už budou zapalovat přede mší samy a doufáme, že jim v tom pomohou rodiče – aby nedošlo k nějaké nehodě a také aby se z toho mohl stát pěkný rodinný rituál.

Dobrým zvykem se také stalo organizování sbírek pro potřebné děti z chudých částí světa při příležitosti svátku svatého Mikuláše. Určitě si vzpomínáte na sbírání hraček, pastelek, maňásků a jiných potřeb z minulých let. Letos plánujeme v tom pokračovat, ale protože ještě není úplně rozhodnuto, o jakou sbírku se bude jednat, bližší informace se dozvíte v dostatečném předstihu v ohláškách při některé nedělní mši svaté.

***

KVÍZ K ADVENTU

1. Advent je doba, kdy se připravujeme na:

- a) Vánoce
- b) Velikonoce
- b) Seslání Ducha svatého

2. Doba adventní trvá:

- a) 40 dní
- b) 4 neděle
- c) 2 až 4 neděle podle toho, jestli je nebo není přestupný rok

3. V kostele vidíme v době adventní barvu:

- a) bílou
- b) zelenou
- c) fialovou

4. Kde bydlela Panna Maria, když jí anděl oznámil, že má být matkou Božího syna?

- a) v Nazaretě
- b) v Jeruzalémě
- c) v Betlémě

5. Jak se jmenuje národ, z kterého pochází Panna Maria i Pán Ježíš?

- a) Egypťané
- b) Izraelité
- c) Řekové

6. Vánoce jsou svátky:

- a) klidu a rodinné pohody
- b) seslání Ducha svatého
- c) narození Ježíše Krista

7. Z kterého rodu pocházel snoubenec Panny Marie?

- a) z rodu Davidova
- b) z rodu Áronova
- c) nevíme – Písmo sv. to neuvádí

8. Do kterého města musela Maria s Josefem ke sčítání lidu?

- a) do Jeruzaléma
- b) do Kafarna
- c) do Betléma

9. Který římský císař vládl v době, kdy se Ježíš narodil?

- a) Augustus
- b) Aurelián
- c) Nero

10. Kdo se první poklonil narozenému Ježíši?

- a) král Herodes
- b) pastýři
- c) mudrci od východu

(Převzato z publikace: Smahel, R., Trochtová, L., Katechetické hry pro děti a mládež, Olomouc 1998)

Správné řešení listopadové osmisměrky: „...SMÍCHU.“

Správně odpověděli: Libor Struška, Vysoké Pole; Húšťová Mirka, Drnovice; Zvonková Eliška, Újezd; Vendulka Machů, Vysoké Pole; Jana Horčicová, Drnovice, Nikola Pilařová, Vysoké Pole; Adéla Havicová, Vysoké Pole; Veronika Machů, Vysoké Pole; Radek Zvončák, Újezd; Beáta Rumanová, Újezd.

Připravila G. Pavelková

***

ZPRÁVY A INFORMACE

Vánoční svatá zpověď za účasti cizích zpovědníků bude v Horní Lhotě ve čtvrtek 20. prosince 2007 odpoledne 14.00 – 17.00 hodin. V Újezdě bude sv. zpověď v pátek 21. prosince dopoledne 9.00 - 11.00; odpoledne 13.00 - 16.30 hodin. Využijte prosím, této příležitosti. Nemocní doma budou mít vánoční svatou zpověď v újezdské farnosti v pátek 14. prosince a ve farnosti Horní Lhota ve středu 19. prosince 2007.

Předvánoční koncert dechové hudby Boršičanka Antonína Koníčka, bude v neděli 23. prosince 2007 ve 14.30 hodin.

Vánoční putování k Panně Marii Vysocké, bude v pátek 28. prosince. Podrobnosti budou oznámeny.

Týdeník Světlo a Katolický týdeník pro rok 2008 je možné si objednat v sakristii. do 10. prosince 2007 v sakristii.

Přípravu k přijetí svátosti biřmování zahájíme v lednu příštího roku. Zájemci, pokud jsou narozeni v roce 1991 a dřív, pokud mají zájem o přijetí této svátosti, si vyzvednou přihlášku v sakristii a tu pak vyplněnou odevzdají duchovnímu správci.

Kolik nás stojí měsíčník. Náklady na výrobu farního měsíčníku na jeden výtisk za celý rok činí asi 80.-- Kč. Všichni, kteří se podílejí na sestavení měsíčníku, dodávají články a pod., pracují zcela zdarma. Kdo může dát dobrovolný příspěvek osmdesáti korun, bude přijat s vděčností. Tento dobrovolný dar je možné vhodit do pokladničky v kostele. Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

Mikulášská sbírka. Již tradičně pořádáme o svátku sv. Mikuláše sbírku na pomoc potřebným pro organizaci Berkat. Po domluvě s nimi jsme se letos rozhodli, že jim pomůžeme vybavit budoucí dětský koutek pro Čechy a cizince v jihočeských Rakovicích (Strakonicko). V příštím roce zde plánují tábor pro děti migrantů a byli by vděční za cokoliv, co zpestří pobyt dětí v tamním prostředí – tužky, pastelky, papíry, barvy, modelínu, stavebnice, hračky... Pokud by se shromáždilo hodně věcí, něco by se pak pokusili dopravit i do Afghánistánu. A abych nezapomněla: Petra Procházková nás všechny moc pozdravuje a zve nás k návštěvě do Rakovic – pokud budeme mít kolem cesty, jsme srdečně zváni.

Ľ. Justová

***

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci prosinci 2007:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
1.12.:	12.	4.	7.
8.12.:	13.	5.	8.
15.12.:	14.	6.	9.
22.12.:	15.	7.	10.
29.12.:	16.	8.	11.

Doplnění, případně úpravu skupin provedeme k 1.lednu 2008.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.